

List do Rzymian

Rozdział 9

1. Mówię prawdę w Chrystusie, nie kłamię, co mi poświadcza moje sumienie w Duchu Świętym; 2. Że odczuwam wielki smutek i nieustający ból w moim sercu. 3. Pragnąłbym bowiem sam być odłączony od Chrystusa za moich braci, za moich krewnych według ciała. 4. Są to Izraelici, do których *należy* usynowienie, chwała, przymierza, nadanie prawa, służba Boża i obietnice; 5. Do których należą ojcowie i z których według ciała *pochodzi* Chrystus, który jest nad wszystkimi, Bóg błogosławiony na wieki. Amen. 6. Lecz nie jest możliwe, żeby miało zawieść słowo Boże. Nie wszyscy bowiem, którzy pochodzą od Izraela, są Izraelem. 7. Nie wszyscy też przez to, że są potomstwem Abrahama, są dziećmi, ale *jest powiedziane*: W Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo. 8. To znaczy, że nie dzieci ciała są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy są uznane za potomstwo. 9. Takie bowiem *jest* słowo obietnicy: O tym właśnie czasie przyjdę, a Sara będzie miała syna. 10. A nie tylko to, ale i Rebeka, gdy poczęła z jednego *mężczyzny*, naszego ojca Izaaka; 11. Gdy *dzieci* jeszcze się nie urodziły i nie zrobiły nic dobrego ani złego, aby zgodnie z wybraniem trwało postanowienie Boga, nie z uczynków, ale z tego, który powołuje; 12. Powiedziano jej, że starszy będzie służył młodszemu; 13. Jak jest napisane: Jakuba umiłowałem, ale Ezawa znienawidziłem. 14. Cóż więc powiemy? Czy Bóg jest niesprawiedliwy? Nie daj Boże! 15. Mówi bowiem do Mojżesza: Zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, a zlituję się, nad kim się zlituję. 16. A więc nie *zależy to* od tego, który chce, ani od tego, który zabiega, ale od Boga, który okazuje miłosierdzie. 17. Pismo bowiem mówi do faraona: Po to właśnie cię wzbudziłem, aby okazać na tobie swoją moc i żeby moje imię było głoszone po całej ziemi. 18. A zatem komu chce, okazuje miłosierdzie, a kogo chce, czyni zatwardziałym. 19. Ale mi powiesz: Dlaczego więc jeszcze oskarża? Któż bowiem sprzeciwił się jego woli? 20. Człowieku! Kimże ty jesteś, że prowadzisz spór z Bogiem? Czy naczynie gliniane *może* powiedzieć do tego, kto je ulepił: Dlaczego mnie takim uczyniłeś? 21. Czy garncarz nie ma władzy *nad* gliną, żeby z tej samej bryły zrobić jedno naczynie do *użytku* zaszczytnego, a drugie do niezaszczytnego? 22. A *cóż*, jeśli Bóg, chcąc okazać gniew i dać poznać swoją moc, znosił w wielkiej cierpliwości naczynia gniewu przygotowane na zniszczenie; 23. I żeby dać poznać bogactwo swojej chwały na naczyniach miłosierdzia, które *wcześniej* przygotował ku chwale; 24. *To znaczy* nas, których powołał, nie tylko z Żydów, ale i z pogan? 25. Jak też u Ozeasza mówi: Lud, który nie był mój, nazwę moim ludem, a tę, która nie była umiłowana, *nazwę* umiłowaną. 26. I stanie się *tak*, że w miejscu, gdzie im mówiono: Wy nie *jesteście* moim ludem, tam będą nazwani synami Boga żywego. 27. A Izajasz woła o Izraelu: Choćby liczba synów Izraela była jak piasek morski, resztką będzie ocalona. 28. Zakończy bowiem dzieło i skróci je w sprawiedliwości. Istotnie, skróci Pan dzieło na ziemi. 29. Jak i przedtem powiedział Izajasz: Gdyby Pan zastępów nie zostawił nam potomstwa, stalibyśmy się jak Sodoma i bylibyśmy podobni do Gomory. 30. Cóż więc powiemy? To, że poganie, którzy nie szukali sprawiedliwości, dostąpili sprawiedliwości —

sprawiedliwości, która jest z wiary. **31.** Izrael zaś, zabiegając o prawo sprawiedliwości, nie doszedł do prawa sprawiedliwości. **32.** Dlaczego? Ponieważ *o nie zabiegali* nie z wiary, ale jakby *było* z uczynków prawa. Potknęli się bowiem o kamień potknięcia; **33.** Jak jest napisane: Oto kładę na Syjonie kamień potknięcia i skałę zgorszenia, a każdy, kto w niego wierzy, nie będzie zawstydzony.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA

Copyright © 2018 [Fundacja Wrota Nadziei](#). Released under the [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).

eBible.org

Polish — Polski